

Előfizetési árak:
 egész évre 4 frt., félévre 2 frt.,
 negyedévre 1 frt.
Egyes szám ára 8 kr.
 Hirdetések mérsékelt árak szerint.
 A lap megjelenik minden osz-
 tórtétken.
 Felelős szerkesztő:
BRANKOVICS GYÖRGY.

KÖZÉRDEK

Szerkesztőség: Deák-u. 8.
 hova a lap szellemi részét illető
 közlemények küldendők.
 Keziratok visszatérnek.
 Hírlap-Könyvtár
 Nővédeknapió
 Kiadóhivatal: Arpad-út 20.
 hova a lap anyagi részét illető köz-
 lemények és előfizetési levelek kü-
 lüldendők.
 Kiadóhivatal: Arpad-út 20.
 FUCHS ANTAL.

PESTMEGYE SZABADELVÜ KÖZÖNSÉGÉNEK HETI APJA.

Nagyérdemű közönség!

En e lap mai számában — más lapnál foglalt állásomnál fogva — búcsút veszek kedves olvasóimtól és megválok a lap szerkesztésétől. Nem sorolom elő az okokat, hogy ez miért történt, hiszen arról a közönség a közel jövőben ugyanis meg fog győződni.

E helyen csak abbéli kedves köteleességemet teljesítem, hogy megköszönjem kedves olvasóimnak azon végtelen jóindulatát, a melylyel szerkesztésem alatt mindenkor megajándékozni szivesek voltak.

Magamat ezentúl is a n. é. közönség szíves jóindulatába ajánlva maradok
 Ujpesten, 1899. április hó 5-en.
 Kiváló tisztelettel:

Endre János.

Ujpest tisztelt közönségéhez!

Midőn a »Közérdek« szerkesztését, felelős szerkesztői minőségben, a mai számmal átveszem: Ujpest község szellemi és anyagi jólété, a nemzeti szellem ápolása és fejlesztése s mindenek felett az igazság lebeg szent ezéket szemem előtt, mert sehol sem növekedhetik a két első terebélyes fáva, a hol a harmadikból nem táplálkoznak a gyökerek.

A »Közérdek« melyen tisztelt olvasóinak s Ujpest közönségének nem szükséges bemutatkoznom.

Másfél évtized óta ismerik irói s hírlapírói működésemet s tudják, hogy a község, a társadalom s a polgárság önzetlen érdekeit, toltammal mindig hűen szolgáltam; a közjóért, a közügyért epugy, mint az egyesek igazaiért mindenkor síkra szálltam; az irodalmi tisztesség, az ildomosság s műveltség hangján kívül mást senkivel szemben nem használtam.

Eppen azért ez alkalommal esupán annak a kijelentésére szorítkozom, hogy a fentebbi-

ektől a jövőben sem fogok eltérni s a »Közérdek« hasábjain a tárgyilagosságon s azon tiszta szabadelvűségen kívül, melynek minden magyar ember kell, hogy híve legyen, sohasem fogok mást hirdetni.

Ezzel, Ujpest melyen tisztelt közönségének becses támogatását kérve, lapunkat: a »Közérdeket« figyelmükbe ajánlva, maradok mely tisztelettel

Ujpesten, 1899. április hó 5-en.

Brankovics György
 a »Közérdek« felelős szerk.

Az ujpesti csodadoktorok.

Ujpest, április hó 6-án.

Aki az ó-kori Egyiptomból akar látni egy darabot, annak nem szükséges a Nilushoz, a pyramisokhoz, a Memnon szobrokhoz utaznia, s a mumiák mellé helyezett iratokat tanulmányozni, elég ha kijön hozzánk Ujpestre: tudni vágyát itt is kielégítheti, amennyiben nálunk is feltalálja azokat a csodadoktorokat, akik az emberek életét, a régi egyiptomiakhoz hasonlóan, izzasztó szerkekkel vélik meghosszabbítani, s az emberek nagy része itt is oly hiszékeny, hogy az ismerősök nemsokára tényleg nem azt fogják egymástól kérdezni: „hogy érzed magad“ hanem azt: „hogy izzadsz?“

Az ujpesti csodadoktorok tulszárnyalják Paracelsus Theophrastust, aki „nővényi-kén“-nel, — a berlini Thurneisenet, aki „csillagászati-só“-val, — Szt. Germain grófot, aki „szantalfathé“-val, — Cagliostrot, aki „aranytinktúra“-val, — Mesmert, aki „állatidelej“-jel, — dr. Gráhamot, aki „me-nyei-ágy“-al ígért az emberekbe uj

életerőt önteni; tulszárnyalják pedig azért, mert ők nem az egyes emberek, hanem az egész község boldogításán fáradoznak, s hogy ezt elérhessék, az egyiptomi arkanumtól kezdve a Hoffmannu-cseppekig, minden esodaszert összevegyítenek egy lombikba s ezt az istentelen keveréket, a szabadsajtó ezukros ostyájába gyöngyölve kínálják olesón, egy negyed évre egy forintért s miután még a Csillag Anna hajnövesztő szerének is volt elég vevője, hát akad Ujpesten is elég hiszékeny ember, aki a közboldogság reményében beveszi a mi csodadoktoraink labdacseit és szentül elhiszi, hogy Ujpest községe rögtön irigylésre méltó jólétnek örvendene:

1. ha a mostani előljáróság szappanbuborékként eltűnnék a földszínéről;
2. ha Ujpest községe a fővárosához csatoltatnék;
3. ha Ujpest községe rendezett tanácssal bíró városi rangra emeltetnék;
4. ha a pénzüzetek s a vagyonos emberek oda adnák örökölt és szerzett tőkájukat, vagyonukat a szocialista vezéreknek;

5. ha a ház- és telektulajdonosok, a gyárosok, kereskedők és iparosok minden jövedelmüket oda helyeznék a község oltárára s egyszerre ellátnák Ujpestet a modern és gazdag városok minden intézményével, csatorna-hálózattal, vízvezetékekkel, kövezett utcákkal, villanyvilágítással, elemi s középiskolai épületekkel stb., stb.

Jól tudjuk mi, hogy mindez jó is volna, szép is volna; hogy az egyik éppen olyan szükséges, mint a másik; de azt is tudjuk, hogy nemcsak a háboruhoz,

Jól tudjuk mi, hogy: »hideg a hangja az idegen ajknak s fanyar az etel más kezéből, kemény az agy, mit nem anya vet meg; otthon, csak otthon az üdv egyedül«... de azt is tudjuk, hogy a mai életviszonyok oly kedvezőlenek s a legtöbb esetben oly inegesek, hogy az otthonnak üdvét nagyon elhomályosítja a mindennapi kenyér kérdése s a legszükségesebb nélkülözése.

Az otthonnak, a családi tűzhelynek ezt az üdvét legalább részben megmenteni, biztosítani tűzte ki feladatát az »Ujpesti Gyermekbarát Egyesület« akkor, a midőn azok segélyezésére, azok felruházására vállalkozott, a kik még nem szolgálták rá arra, hogy az élet keserű poharát megizeljék, mert szívök ártatlan, a kik még nem bírják el az élet keresztjét, mert erejük zsenge s vállaik gyöngék.

Ez ártatlan szívek, e gyöngé lenyek: a szegény gyermekek!

Hogy miként oldotta meg nemes feladatát az »Ujpesti Gyermekbarát Egyesület« eddig: arra nevezé szolgáljanak felvilágosításul a következő adatok:

Az egyesület, mint »Központi asztaltársaság« 1894 november hó 11-en alakult meg s még ugyanazon évben 11 szegény gyermeket, 1895-ben már 44-et, 1896-ban pedig 59 gyermeket ruházott föl s 280 frtot osztott ki segélyképen a szegények között.

A »Központi asztaltársaság«, hogy gyermekbaráti tevékenységét szélesebb alapokra fektethesse, 1897-ik évben egyletté alakult át,

felvette az »Ujpesti Gyermekbarát egyesület« címét s ugyanazon évben 87 szegény gyermeket, 1898-ban pedig 102-öt öltöztetett föl tetőtől talpig jó meleg ruhával s 500 frtot fordított a szegények segélyezésére.

Négy év alatt tehát 303 gyermeket mentett meg, — meg pedig felekezeti különbösgre való tekintet nélkül, — a tél fagyasztó, életsorvasztó kinjaitól s 780 frttal enyhítette a szegények sanyaru sorsát.

Az eredmény olyan, a mely mellán számíthat Ujpest lakosságának az érdeklődésére s megérdemli, hogy az egyesület minden nemes szívű ember által támogattassék.

E támogatást az »Ujpesti Gyermekbarát Egyesület« eddig hangversenyek s mulatságok rendezése által szerezte meg, miután azonban meggyőződött arról, hogy a hangversenyek s mulatságok költségei a jövedelem legnagyobb részét felemészlik s a jötekonyság ezéjára csak a sokkal kisebb rész jut: az egyesület választmánya elhatározta, hogy az idén nem rendez hangversenyt s mulatságot, hanem adományokat gyűjt s adakozásra kéri fel mindazon honfiakat és honleányokat, Ujpestenek mindazon polgárait és polgárnőit, kikben érző szív dobog, kik a szegény gyermekek sorsát enyhíteni, egészségét megóvni s iskoláztatását lehetővé tenni polgári és hazafias kötelességüknek ismerik.

Adakozzék mindenki szívének sugallata és tehetsége szerint!

Kegyes adományait sziveskedjek az Ujpesti

Kérelem az emberbarátokhoz.

A magyar társadalom legszentebb feladata, testileg es lelkileg egészséges nemzedeket növelni a jövő számára. Így tehát hazafias kötelesség minden eszközt megragadni, a melylyel az erkölcsi es fizikai elátnyulást meg lehet akadályozni; hazafias kötelesség minden törekvést előmozdítani, amely a gyermekeknek az elzülléstől való megóvását tűzte ki ezéjájul.

E magasztos ezél szolgáltatában áll az »Ujpesti Gyermekbarát Egyesület«, mely a következő kérelmet intézi Ujpest hazafias polgáraihoz, honleányaihoz es minden emberbarátokhoz:

»Kérelem! Van a jó terésben valami isteni, mely minden ember érzeten felülragadja a lelkét!«... mondja a költő s van-e emberi kebelben érző szív, mely ha csak pillanatra is, nem óhajtna a köznapi életből kiemelkedni s a kedélyhangulat azon magaslatára eljutni, a melyen a tiszta boldogság föllelhető?!

A tiszta lelki boldogság élvezetére óhajtnak mi alkalmat nyújtani akkor, a midőn az »Ujpesti Gyermekbarát Egyesület« nevében jötevérsre lelkésítjük a szíveket e kérelemmel, melyet mellőztassanak végig olvasni.

hanem mindenhez a világon, három dolgot szükséges, nevezetesen: pénz! pénz! pénz! Már pedig köztudomású dolog, hogy ebből a keresett czikkből — Ujpesten van a legkevesebb.

A csodadoktorok könnyen ajánlgathatják az ő csodaszereiket, ám tessék megkérdezni, hogy a lakosság általában, s a lakosságnak különösen az a része, amely a csodadoktorok csodalabdaesait élvezettel nyeli le, könnyen fizeti-e a pótdadókat?

Lassan a testtel csodadoktor uraim! Ne feledjék el, hogy Ujpest köztségben hatvan-hetven év előtt épült fel az első ház: hogy Ujpest lakosságának a létszáma talán elérte a 35 ezret, de ebből legalább tízezer mozgó életet él, ma itt van, holnap már nincs itt, biztos adóalapot tehát egyáltalában nem nyújt; a másik tízezer pedig oly szegény, hogy vagy egyáltalában nem fizet adót, vagy ha fizet, csak árverezés útján fizet, amiben nincs köszönet. És ne feledjék különösen azt, hogy sem a természetben, sem az emberek, sem a községek életében nincs ugrás, s ha akármelyik ugrásra kényszerítették, vagy a lábát, vagy a nyakát törí ki.

Akinek szeme van: az látja, akiben él az igazságérzet: az kénytelen bevalani, hogy a mai Ujpestet össze sem lehet hasonlítani a husz, tiz év előtti Ujpesttel; hogy félszázad alatt — minden szegényesége dacára — többet haladt, mint más vagyonos községek háromszáz év alatt.

Ehaladás bizonyítja legjobban, hogy Ujpest községi és társadalmi élete, közigazgatása nem olyan nagy beteg, mint amilyennek a csodadoktorok lenni állítják, s hogy csodaszerekre itt egyáltalában nincs senkinek szüksége.

Miért izasztják tehát a község előjáróságát, képviselő-testületét, bizottságait s mindazokat, akik a közügy, a közjó érdekében fáradsz; gyanúsításokkal, miért mételezik meg a nagy közönség bizalmát azok iránt, akik a község javát nem üres szavakkal, hanem elvitázhatatlan tettekkel mozdítják elő?

Akinek bizonyítékai vannak, ám álljon elő velük (hogy nem halt ki még Magyarországon az igazság, bizonyítja a legújabb parlamentáris válság lefolyása); de ne dobálja jobbra és balra a

Gyermekbarát Egyesület» elnökségehez beküldeni, a mely a legcsekélyebb összeget köszönettel fogadja s hírlapilag nyugtázza.

A csel szent! Oh ne zárkózzanak el előle! Oh adjanak, adjanak a szegény gyermekek felruházására és felségelésére, hiszen: »a jótévesben van valami isteni, mely minden emberberzeten fölül ragadja a lelket!«

Szechenyi István gróf azt mondá: »Még az apagyilkosnak is meg kellene kegyelmeznünk, oly kevesen vagyunk« s mi ne gyakoroljunk kegyelmet legalább azok iránt, kiket a szegénység gyilkol?

Fő! Lelkesüljön szívének! A lelkesült szív nagy tettek záloga!

Mentsük meg a haza számára azokat, a kik ártatlanok: a szegény gyermekeket! Legyen felebaráti szeretetünk elő! Jótekonyságunk tettekből gazdag! És a mi a fő:

Kit magyar bűncső ringatott
Köztünk ne legyen elhagyatott!

Adakozzunk!«

Midőn e kérelmet szóról-szóra közöljük s minden emberbarátnak megszívlelésre ajánljuk, megjegyezzük, hogy az »Ujpesti Gyermekbarát Egyesületnek« ezidőszerint Winternitz Gyula az elnöke (Ujpest, Vörösmarty-utca 3. szám) a hová a kegyes adományok küldendők.

gyanusarát, mert ezzel szerezhethet ugyan fogyasztót csodaszere számára, de a közjónak semmi esetre sem használ, sőt ellenkezőleg árt, mert a közügyektől, a község ügyeiben való részvételtől, éppen ezáltal ijeszti el azt az értelmiséget, amelynek visszavonultságát s közönyét felpanaszolja.

Miért akarnak Ujpest lakosságából még több adót kiizzasztani, abból a lakosságból, amely már ugy is roskadoz az állami és az életfentartási terhek alatt?

Akinek nincs inyére a természetes, bár lassu, de következetes és egészséges haladás: aki Ujpestből egyszerre akar modern várost csinálni: né gyártson csodaszereket, hanem nyúljon a zsebébe s helyezze a község oltárára azokat a milliókat, amelyekbe Ujpest modernizálása okvetlenül belekerülne.

És ha ezt megteszi, legyen róla meggyőződve, hogy a községnek éppen azon férfiai, akik ellen a legtöbb kifogást emelik, nemesak szívesen meghajolnak, nemesak készséggel átengedik a tért az *aldozatkétség értelmiségnek*, hanem még szobrot is emelnek a saját megtakarított filléreikből az illetőknek.

Addig azonban élvezzék csodaszereiket önmaguk s az izzadás váljék egészségükre.

Hogy annak az ötlele csodaszernak, amelylyel csodadoktoraink Ujpest község életét megakarják hosszabbítani, illetőleg amelyeknek a segítségével a vérét vélik kieserülhetni: mi a lényege, a benső és külső értéke, arról jövőben és egyenkint, bővebben fogunk foglalkozni.

Addig is a csodadoktorokkal szemben csak azt ajánljuk Ujpest lakosságának: tartsa a fejét hidegen s a lábait melegben, a csodaszereket pedig dobja ki az ablakon, és a község se testileg, se lelkileg nem fog elpusztulni.

A »Társas Kör« új otthonának megnyitó ünnepe.

Husvét hétfőjén nyílt meg az újpesti fiatal emberek kaszinójának, a »Társas Körnek« új helyisége, mely az Árpád-kávéház jobb szárnyán, egy izlésesen és modern kényelemmel berendezett nagy teremből, egy ülésteremből és egy vívó-helyiségből áll. Ez alkalomból a kör, tagjai számára, diszüléssel egybekapcsolt társasvacsorát rendezett, mely vidám hangulatban a fiatalság élénk részvételével folyt le. A diszülést Blum Samu, a kör elnöke nyitotta meg hatásos és lendületes beszéddel, melyben találó párhuzamot vont a márczius 15-ki nagy nemzeti ünnep s ezen családias jellegű, de az egyesület életében nagy fontosságú felavató ünnep között és kifejezte óhaját, hogy az új körhelyiségben is megtalálják a tagok, a mit ezen körben mindenkor kerestek, a kényelmes, vonzó és barátságos otthont. Viharos lelkesedéssel fogadták a keresetlen egyszerűséggel elhangzott megnyitót, mely után a kör főjegyzője, Deutsch Jenő terjesztette elő a következő titkári jelentést:

»Enyhületes fényű hajlékában a baráti szívek szövetségének jól esik Uraim, merengő emlékezéssel visszatekinteni a *multra*, lelkesedéssel körülölelni a *jelen* kellemes és megnyugtató örömet és bizalommal indulni az eszményekkel, nemes feladatok perspektívájával tündöklő *jövő* felé.

Egy tavaszi szellő hozta tán a vágyak magvát, a gondolatot, mely a vándor fecskéket vezérli együvé és készletti őket a puha, meleg fészek megalkotására; a felepült és ma, másfélvi küzdelmes, de eredménynyel koronázott működés után, mint élő bizonyosságai a *barátság*, az *összetartás* és *együttérzés* csodás hatalmának, elmondhatjuk az angol közmondással: »Ez a mi házunk, ez a mi várunk!«

Nem szándekom hisztorikus adatokkal szolgálni körünk multjából. A mi munkásságunkat, melyet rövidesen összefoglalva, néhány jól sikerült multság, felemelően szép ünnepély, felolvasás és összejövetel jelöl, jellemezte a kör első titkára évi jelentésében.

De nem mulasztatom el azok neveit ma felemlíteni, akik buzgólkodásukkal, a nagy czéltől áthatott hűségesséssel a mai állapotok megteremtői valának.

— Itt megemlekezett a titkár a kör alapítóiról, első elnökeről Boros Mór dról és jelenlegi elnöke tevékenységéről, majd így folytatta:

»Rövid az idő és szűk a tér Uraim, hogy e helyütt mindama nagy feladatokat felsoroljam, melyek megvalósítása előtt ezen ifjú kör áll.

Ha Ujpest társadalmát körünkbe alapító, partoló, támogató tagokul vonjuk be, ha leszen szellemi és társadalmi érintkezésünk a mindedig sajnosan nélkülözött szép nemmel; ha leszen körünkben lelket felvidító zene, edző torna, észt esiszoló sakkversenyek, művészet- és irodalom-partolás, elegáns kenyelem, akkor Uraim, feladataink egy része be leszen töltve.

Öszinte szívből eredő óhajom, hogy jövő működésünk karakterisztikonja legyen ama szép jellege, melylyel egy taglársam a mi feladataink összeségét lakonice, de találóan jellemezte.

Uj aera — fog itt beköszönten, új aera, mely szivarvanyos sugarával, ekes csillagással vonja be a »Társas Kör« új hajlékát.

Bár az aera új is leszen, miként új a mi derűs helyiségünk, mégis sziklakent erős a reményem, hogy barátságunk a régi maradjon.

A »Társas Kör« a jelentest tudomásul vette és elhatározta, hogy a megnyitó ünnepély fordulóját évről-évre megünnepeli.

H I R E K.

— Pestmegye közgyűlése Pest-Pilis-Solt-Kiskunmegye törvényhatósági bizottsága április hó 18-án s a következő napokon tartja a közgyűlést. A napirendre szafizzenhárom tárgy van fölveve. Ezek között két tárgy elintézése érdekli községünk közönségét különösen. Az első, az újpesti keresmai zárórak meghosszabbítása. A második, az *Ujpesten történt előjárásági választásra vonatkozó főügyési vélemény*, a melyet, több mint valószínű, a közgyűlés is magáéva fog tenni annál is inkább, mert a megye állandó bizottsága már esatlakozott a főügyész véleményéhez, a mely a felelőbezes elutasítását s a választás helybenhagyását hozza — részletes megokolás alapján — javaslatba.

— *Eljegyzés.* Ritter Arnold helybeli iparos f. évi április hó 3-án eljegyezte Krausz Adolf kedves leányát, Irmat.

— *A husvétii ünnepek* — hála a kedvező időjárásnak — minden tekintetben magasztosan zajlottak le községünkben. Az összes templomok zsufolásig megteltek áhitatos hívőkkel, a hölgyek didergés nélkül bemutathatták tavaszi öltözeteiket és kalappaikat, a férfiak pedig, különösen a fiatalok, büszkén kifeszíthették az önlözés jutalmával felbokrtaított melleiket. A feltámadás ünnepe ez alkalommal rendkívüli külső dísz is nyert, különösen a római katolikus templomban, a hol új szőnyegekkel, virágokkal díszítettek fel az oltárokat, új és fényes misemondó ruhákban jelentek meg az oltárok előtt a papok s a nagy zenemise alatt, melynek magánrészeit Szelepcsényi Lánka kisaasszony, a népszínház művészője énekelte, valoban közelebb erzte magát minden lélek az Istenhez, mint a földi vágyakhoz. A reformatus templomban Mady Lajos, az ágostai evangélikusban Geduly Lajos és az izraelita imaházban dr. Venetianer Lajos tartott a nagy ünnephez méltó, lelket-szívet hódító egyházi beszédet.

— *Az építendő elemi iskolák tárgyában igen fontos és több napra terjedő értekezletet tartattak a közoktatásügyi ministerium kebelében. Az értekezleteken, Zsilinszky Mihály államtitkár elnökle alatt, résztvett Volfner Tivadar országgyűlési képviselő és Zsoldos János községi jegyző is, s mindkettejüknek sikerült az ellenáramlattal szemben azon eszmet érvényre juttatni, hogy az iskolákat a*

kormány által megállapított tervek szerint a község építse fel, mint építkezési vállalkozó, még pedig Ujpesti, tehát községi iparosokkal, s azon költségösszeg határain belül, a mely költségösszeget nem a közoktatási kormány, sem Ujpest előljárósága, hanem egy harmadik, nem érdekelt fel, a kereskedelemügyi miniszterium építkezési osztálya állapít meg. Az ügynek ilyen mederbe való terelése valóban nemcsak dicséretre méltó dolog, hanem a községre s a község iparosaira nézve hasznos is.

Az utczaik fák érdekében Ismeretes dolog, hogy a község előljárósága a múlt évben néhány ezer facsemetét ültetett el azon utczában, a melyeknek járdái aszfaltburkolatot nyertek. E facsemetékre — valószínűleg azért, mert a község tulajdonát képezték — a háztulajdonosok oly kevés gondot fordítottak, hogy nagyobb részüket sikerült a roszindulatú kezeknek elpusztítani s gyökerestől kitépni. A községi előljáróság most, egy községi képviselőtestületi határozatból kifolyólag, arra kéri fel a háztulajdonosokat, hogy házaik előtt ott, a hol az aszfaltjárdában arra hely van és fa még nincs, alkalmassal akácfa-csemetéket ültetni sziveskedjenek, s kijelenti, hogy ezen fák, dacára annak, hogy közterületek lesznek ültetve, a háztulajdonosok tulajdonát fogják képezni. Így aztán remélhető, hogy a saját facsemetéiket mindenki kellően fogja gondozni és megóvni. Az ültetés lehetőleg 2 héten belül eszközözendő. A kérelem teljesítését, tekintve az utczaik befásításának egészségügyi és szépészeti szükségességét, hisszük, hogy minden háztulajdonos szívesen fogja teljesíteni.

Műpártoló egyesület Ujpesten. Az Ujpesten s Rákospalotán laza képzőművészek folyó hó 5-én este 8 órákor Lineck Lajos elnöksége alatt értekezletet tartottak az ujpesti »műpártoló« egyesület megalakítása érdekében. A mint lapunkat értesítik, az egyesületnek rendes, pártoló és alapító tagjai lesznek 2-5 s 50 frt tagsági díjjal. A tagok között évente 8-10 müdaráb fog kisorsoltatni s azonkívül a tagok a mükiállítását ingyen látogathatják.

Hangverseny és tánczestély. Az »Ujpesti tanítói segély-egylet« javára f. évj. április hó 8-án, a »Polgári kör« összes helyiségeiben rendezendő jótekonyszélu hangversennyel egybekötött tánczestély, mint a tavaszi mulatságok első fecskeje, igen szíves fogadtatásban részesül Ujpest művelt közönsége részéről. Az érdeklődés úgy a hangverseny, mint a tánczestély iránt teljesen megfelel ama kötelességérzetnek és rokonszenvnek, amellyel gyermekeink tanítóival szemben viselkedünk s viselkednünk kell is. A »Polgári kör« diszes termei az eddig váltott 1 frtos személyjegyek s 2 frtos családjegyek után itélve, zsufozásig megtelnek a legszebb közönséggel. A mulatság kezdete este 8 órákor.

A ki az életét megunta. Jack József, székesfehérvári születésű 48 éves szappanos mester f. évj. április hó 2-án, a déli órákban felakasztotta magát a vasút-utca 11-ik számú házában levő lakásán. A szerencsétlen ember azért ünta meg az életét, mert gyógyíthatatlan betegségben szenvedett.

Tánczvizsga. A rákos-palotai Stettner Istvánné-fele leánynevelő-intézet növendékeivel Schiffer Imre táncztanító tánczvizsgát tart f. évj. április hó 6-án a Podruzsik vendéglőjének táncztermében. A tánczvizsga kezdete este 7 órákor.

Építkezés. Az üresen álló lakások nagy száma, úgy látszik, lelohasztotta egy kisze községünkben az építkezési kedvet. A községi előljáróság ugyanis ez évben még csak a következő építkezéseket engedélyezte, nevezetesen: Stubenwohl Józsefnek (Gyár-utca 27. sz.) lakházra; Horu Ferencnek (Gyár-utca 51/a sz.) lakházra; Gyuris Károlynak (Ósz-u. 60. sz.) toldalek épületre; Schwenenthal Jánosnak (Tél-utca 81/a) toldalek épületre; Pus-kás Józsefnek (Névtelen-u. 4. sz.) toldalek épületre; Havel Ferencnek (Dugonics-utca, 34 sz.) bérházra; Paál Gábornak (Temető-u. 8. sz.) bérházra; Navarovszky Vilmosnak (Ósz-utca 30/a sz.) lakházra.

MŰVÉSZET.

Hangverseny. Hubay Jenő ma, április 6-án tartja meg a Royal-szálló termében hangversenyét Lichtenstein Dora dalénekesnő közreműködésével. A műsor a következő: 1. Mozart. 5-ik hegedűverseny. 2. Hubay. Vál-

tozatok egy magyar témára. (Uj) 72. mü. 3. Dalok. 4. a) Hubay. Bölcsődal. (Uj) 74. mü. 2. sz. b) Vieuxtemps. Ballada és Polonaise. 5. Dalok. 7. Koessler. Három darab magyar stílusban, hegedűre és zongorára, első ciklus (kezirat első előadás). — Barber Francziska dalénekesnő április 7-én esti het és fél órákor hangversenyt rendez a Royal-szálló termében Bürger Zsigmond gordonkaművész közreműködésével. A hangverseny műsora a következő: 1. a) Marcello: Quella fiamma. Recitativo és Ária; b) Giordani: Caro mio ben. Ária; c) Paisiello: Nel cor piu... 2. a) Boccherini: Largo; b) Moskovszki: Guitarre. 3. a) Mozart: Az ibolya; b) Schubert: A zenéhez; c) A varju; d) Schumann: A szegény Péter. 4. a) Davidoff: Adagio; b) Popper: Tarantella. 5. Gound: A esz; b) Brahms: Szerelmem zöld... c) Grieg: Szerettek; d) La charmante Marguerite.

SPORT.

Az alagi husvéti loversenyek két napja rendkívüli látogatott volt, a mint azt előre látni is lehetett. Különösen az első napon ember-ember hátán tolongott s a sportszomjas közönséget négy különvonat szállította a versenyterre. Annyi látogatója az alagi versenyternek meg nem volt. Az egyes versenyekben nagy mezdnyök indultak s érdekes végküzdelmeknek voltunk szemtanúi. A rákosi díjat az alagi versenyek egyik legnagyobb 10.000 koronás díjat Pechy Andor Stewarton nevű Angeliából importált 5 éves sárga menje nyerte meg 11 más versenytársa elleneben. A favorit Buda második helyre szorult, míg harmadiknak Mr. Fair Grobián-já jött be, igen tekintélyes helyquotát biztosítva híveinek. Ha ez utóbb említettnek jó lovasa van, úgy alighanem más eredménye lett volna a versenynek. Belle Helene a negyedik helyen végzett.

A nyerő lo: Stewarton még a futam előtt is hatszoros penzen volt kapható. Az első versenynap szenzációja volt még Gr. Esterházy B. Felsőföldi-jének a hároméves nyeretlenség versenyében való nem várt győzelme. Felsőföldi Gümöry ur lovagolta és a rendkívül heves finisben biztos kezzel vezrelte győzelemre paripáját. Felsőföldi hívei 16-szoros osztalékot vágtak zsebre.

A második nap főfutama az előki akadályverseny volt, a melyet egy félvér lo Nagy Kristóf nyert meg és ezen 4000 méteres verseny megfutásával 80 kl. óriási teher alatt álló képességének és kitartásának fényes tanujelét adta. A győztes lovat Gr. Horváth ülte. Csütörtökön futják a nagy alagi akadályversenyt, a melynek 5000 méteres távján sok telivér fog a 10.000 korona díjért küzdeni.

Erre a versenyre Sarolta a favorit, de amint értesülünk Earl idomár nem ezt, hanem Old Jack Dickinson-t indítja, a mely a múlt évben is második volt s kis hja, hogy meg nem nyerte a versenyt. Old Jack Dickinson most is nagy esélyvel indul, habár mi jobban bízunk a Geist istálló kiküldöttjében akár a tavalyi nyerő Cseko, akár pedig Verbung legyen az mely tavaly szinten nyert egy pár szép versenyt.

Szépirodalmi csarnok.

Bűnösök házassága.

— Regény —

Irta: Endre Jánosné.

32

— Hivatalos levéllel van itt egy tiszt Versaillesból.

— Megbocsásson kérem — szolt Dubois a főbíróhoz. — maradjon még, az ilyesmi rögtön el van intézve.

A tiszt belépett, egy szép fiatalember, — köszönt a cardinalisnak s katonásan állva maradt előtte.

De ugyanazon pillanatban kiáltá Horatius és Marion:

— Dreux-Charollier lovag!

— Bête-Noire!

A tiszt hátra fordult és szinte kővé dermedt a meglepetéstől.

Azonban éppen oly meglepetéssel tekintett most a cardinalis is mindhármukra.

Dubois nyerte leghamarabb vissza lélekjelenetét.

— Uram — mondá a tisztnek, — hallotta miféle neven szolítják. Az egyik egy fölkelő neve, a másik egy rablógyilkosé; melyik nevet viseli ön joggal?

— Nevem Dreux-Charollier-Roger lovag. — Hiszen akkor ön az, kit atyám házából kiszabadítottam.

— Hogyan? — kérde a tiszt meglepetve, ön volna — ön —

— Én jöttem le önhöz a letrán s adtam át a kulcsokat.

— Hát ön nem a »Pálmafa« lakóinak egyike?

— Éppen oly kevésbé, mint ön rablógyilkos.

— Édes Istenem, minő rejtélyek —

— Melyek mind megoldhatók, — mondá a cardinalis, — legelőször is azonban tudnunk kell, hogy hogyan jutott az egyenruhához, miután Mariont a bretagnei parton elhagyta?

— Hogyan, Eminentiád értesülve van?

— Mindenről; bezzéljen.

— Eljutottam Versaillesig, hol anyám bátyja ezredes a királyi testőrségnél, én tehát beállottam altisztnek s ezidőszent hadnagyságig vittem föl.

— Hm! vallomásaért addig is fogadja megkegyelmeztetésének okiratát.

Hálásan vette át az iratot a tiszt a cardinalis kezéből.

— Továbbá azon leszünk, hogy önt a minő hamar csak lehet, kapitánynyá léptessék elő, mert bizony hadnagyi fizetéséből nem igen tarthatná el nejét.

— Nőmet?

— Elfelejté ön, hogy nős?

— Oh nem, de hát van-e jogom, merészkednetem-e ama leánykát — kit megvettem, magamnak vallani?

— Az egyedül csak nejétől függ.

— A mi az egnen megkötöttet, az itt a földön föl ne bontassék! — mondá Marion mely érzéssel és kezét nyujtá az elbajolt lo-vagnak.

— Nos, — kiáltá a cardinalis örömtelten, — Isten áldja meg a »bűnösök házasságát!«

Elbeszélesemet ezzel befejeztem, csak még azt említem meg, hogy Rosenbeau báró Roger nővérét, Ágnes-t vette nőül és hogy a csendőr-örmester ugyancsak elcsodálkozott, midőn utóbb a valódi Bête-Noiret elfoglák és kivégezték. Sőt voltak pillanatok, midőn dühösen csapta a poharat az asztalhoz s azt állította, hogy egy artallant végeztek ki, mert a valódi Bête-Noiret ő fogta el.

Vége.

1898. V. III. 2432/2 sz.

Árverési hirdetmény.

Alulírott kiküldött bírósági végrehajtó ezennel közhírre teszi, hogy a budapesti V. ker. kir. járásbíróság 1898. évi Sp. VII. 783/3 számú végzésével dr. Boros Mór ügyvéd által képviselt Ujpesti önszegélyző egyesület mint szövetség felperes részere Bauer Ferencz ujpesti lakos, mint alperes ellen 200 frt köretelezés és járulék erejéig elrendelt kielégülési végrehajtás folytán alperestől lefoglalt 373 frtra becsült ingóságokra a budapesti V. kerületi kir. járásbíróság fenti számú végzésevel az árverés elrendeltetvén, annak a felülfoglaltatók követelése erejéig is a mennyiben azok törvényes zálogjogot nyertek volna, alperes lakásán Ujpesten, Király-utca 10. sz. házában leendő megtartására határidőül 1899. évi április hó 8. napján d. u. 3 órája tüzetik ki, a mikor a bíróság lefoglalt különféle szobabutorok, lakás-felszerelések, házi eszközök, korcsmai felszerelések, zenélő automata s egyéb ingóságok a legtöbbet ígérőnek készpénzfizetés mellett, szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Felhivatnak mindazok, kik az elárverezendő ingóságok vetelárából a végrehajtató követelését megelőző kielégítetlenséghez tartanak jogot, a mennyiben részükre foglalás korában eszközöltetett volna és az a végrehajtási jegyzőkönyvből ki nem tűnik, elsőbbségi bejelentéseiket az árverés megkezdéseig alólirt kiküldöttnek vagy írásban beadni, avagy pedig szóval bejelenteni tartoznak.

A törvényes határidő a hirdetménynek a bíróság tábláján kifüggesztését követő naptól számittatik.

Kelt Budapesten, 1899. évi márcz. hó 20.

Már István
kir. bír. végrehajtó.

